

[Amttoft.]

inden for en overskuelig årrække må revidere lovens § 2.

SF har stillet ændringsforslagene nr. 1 og nr. 32, hvorefter afvandings fortrin i § 2 forsvinder. Som jeg allerede har påpeget, mener jeg, at dette ændringsforslag kommer en del år for tidligt, og jeg må afvise det.

Som det alt for ofte er tilfældet, må vi også her konstatere, at den nugældende lov ikke gælder for København, og at dette ikke foreslås ændret, noget, som hr. Juul-Madsen allerede har været inde på. Københavns særstilling har sikkert været naturlig i ældre tid, hvor byen var foran det øvrige land. I de seneste år har vi imidlertid set mange kommuner, både små og store, gennemføre en effektiv rensning af spildevandet, og selv om København også nu begynder en rensning af spildevandet, behøver byen jo ikke at have en særstilling. Men det er klart, at der også for Københavns vedkommende findes klare retstilstande inden for det område, som omfattes af vandløbsloven. Der findes en vandafledningskommission med samme funktioner som landvæsensretterne i det øvrige land, men denne vandafledningskommission har ikke samme beføjelser med hensyn til at kræve tekniske, økonomiske og hygiejniske oplysninger. Den københavnske kommission kan heller ikke stille krav om en bestemt rensning af spildevandet. Disse og andre forhold af tilsvarende art gør, at jeg mener, det er absolut nødvendigt, at der snarest foretages de nødvendige undersøgelser af konsekvenserne af Københavns inddragelse under loven. Jeg er derfor meget tilfreds med de bemærkninger i betænkningen, hvori udvalget opfordrer landbrugsministeren til at optage de nødvendige drøftelser med Københavns kommune.

Med ændringsforslagene nr. 14, 15, 26, 27, 44-47 og 50 foreslås gennemført en lille del af det byrdefordelingskompleks, som for tiden er til behandling her i tinget, idet den nugældende 50 pct.s refusion af kommunernes og amternes udgifter til vedligeholdelse af offentlige vandløb bortfalder. De samlede refusioner for hele landet udgjorde i 1966-67 knap 13 mill. kr.; heraf faldt de største refusioner i de økonomisk svage amter Hjørring, Ålborg, Ringkøbing, Ribe, Tønder og Maribo amter, i alt ca. 5½ mill.

kr. Alligevel kan jeg acceptere ændringsforslagene, da administrationsudgifterne vedrørende det forholdsvis lille beløb, som refusionen udgør, er uforholdsmæssigt store. Man må i stedet opnå den økonomiske balance gennem det tilskud til amt og kommuner, som foreslås i forslaget til ny byrdefordeling.

Fra kommunernes side har det ofte været kritiseret, at det kommunale selvstyre vedrørende kloakeringen på det nærmeste var reduceret til nul; landvæsenskommissionen skulle stort set bestemme alle enkeltheder i kloakprojekterne. Samtidig har der været talrige klager over, at kloaksagerne blev urimeligt forsinket på grund af langsomme behandling af sagerne i landvæsensretterne. Forholdene skulle nu blive stærkt forbedret med vedtagelsen af lovforslaget, idet det i ændringsforslag nr. 33 til lovforslagets § 73 c, fastslås, at landvæsensretten kun skal beskæftige sig med hovedlinjerne, og dermed mener man rensningsanlægget, afskærende ledninger med tilhørende overfaldsbygværker o. lign., derimod vil detailkloakeringen være landvæsensretten uvedkommende. Man skulle herved kunne opnå en hurtigere behandling af sagerne i landvæsensretten. Jeg vil gerne henvise til bilaget til betænkningen, hvor ministeren nøje har redegjort for det omfang, som kommissionens arbejde skal have.

Endvidere vil kommunerne i henhold til ændringsforslag nr. 36 til § 74 b kunne påbegynde opkrævning af grundejernes bidrag til spildevandsanlægget fra det tidspunkt, hvor arbejdet påbegyndes. Landbrugsministeren kan udfærdige standardvedtægter for udgifternes fordeling, men selve godkendelsen af vedtægtens beregningsregler påhviler landvæsenskommissionen. Derimod — og det anser jeg for meget vigtigt — skal kommissionen ikke længere fordele anlægsudgiften på de enkelte lodsejere. Det vil afgjort medføre en fremme af sagernes behandling i landvæsenskommissionen.

Udvalget har også drøftet det forhold, at nogle dambrug dels på grund af en mindre hensigtsmæssig indretning, men navnlig på grund af en uheldig pasning, forurener vandløbet neden for dambruget. Det er generende for lodsejerne langs vandløbet og for lystfiskerne, men det kan i allerhøjeste grad være en økonomisk belastning for nedenfor